

vstati. Drugi dan ga najdejo k svitnicam gredoči pod milim nebom ležečega in vsega premrznjenega. Domá je imel postrežbe na vsako stran ter je bilo upati, da bo zopet okrevale. 14. dec. mu pa tako hudo pride, da se je dal pri polni zavednosti s sv. zakramenti preskrbeti, 15. dec. zjutraj je pa mirno v Gospodu zaspal. 17. je bil prav lep pogreb, ter so mu gg. učitelji na grobu žalostinko za slovó zapeli.

M. G.

(Iz *Monšberga*.) V Trnovski vesi blizo Monšberga se je tudi kuga prikazala, in brž je začela komisija tudi zdravo živino pobijati. Pri tem vzdihne neki človek: „Bog nam pomagaj!“ Eden komisijonarjev, ki nosi menda prav liberalne brke, pa reče na to: „Kaj, Bog bo pomagal? Knuštni ljudje bodo pomagali, Bog nič!“ — Mi pa — pravi dopisnik po pravici — od takih ljudi, ki tako govorijo, nič dobrega ne pričakujemo. — Ljubi kmetje! Držite se postave in vseh naredeb gosposke, da se brž morivka zatere. Kar zgubite zdaj, se bo dalo vse popraviti. Kct verni kristjani pa prosimo Boga, da nam zasluženó šibo odvrne.

(*Semper muhasti „Narod“*) je pobral opazko v poslednji števec. „Gosp.“, v kateri smo ob kratkem rekli, da bi, ko je sklenjen splošni šolski davek za okraje, po naših mislih najbolj pametno bilo, ko bi naravnoč dež. zaklad plačevanje učiteljev prevzel, kakor je hotela z drugimi — proti „mladim“ — tudi konservativna stranka. Povedali smo tudi razlog za to, ker bi namreč tako tudi mesta in posebno Gradec kaj plačevala, v tem ko po sklepu večine, s katero so tudi Slovenci — razen Hermana — glasovali, s 7 procentnim nadavkom k vsakemu goldinarju direktnih davkov s prikladami vred vse na kmečke srenje pride. — To vse pa muhasti „Narod“ zamolči in rožlja nam nasproti z „avtonomijo“, češ, da bi drugo leto gotovo obveljalo še to, da naj dež. odbor alj dež. šolski svet učitelje tudi imenuje; potem bi pa vsa „avtonomija“, katero še ljudstvo vsaj nekoliko v zadevi šol in učiteljev ima, proč bila.

Z „avtonomijo“ ljudstva pri šolah si se „urezal“ ti „Narod“, ne pa mi. Povej nam, ktera srenja si voli sama svojega učitelja? Nobena ne, marveč je stvar v rokah okr. svetov, prav za prav dež. š. sveta. Na strani 17 poročila dež. odbora se bere: „Die Verhandlungen über die Klarstellung des Lehrer-Ernennungsrechtes des Landesschulrathes und der Bezirksschulrätthe sind soweit gediehen, dass nunmehr diess Recht dem Landesschulrath für 636! Lehrposten gesichert ist.“

To se pravi: pri sedanjem stanju učiteljstva imenuje dež. š. svet polovico učiteljev, prav za prav, ker je mnogo mest praznih, nadpolovico, srenje same pa nijenega, one imajo le čast plačevati in prošnje za službo pobirati.

To je vaša „avtonomija“ ljudstva pri šolah! In to ste zakrivali najbolj vi liberalci, ki ste hujskali proti šolnini ter pravico za pravico okr.

š. svetom v roké spravljali. Lani smo mi branili srenjam pravico, učitelje imenovati, s tem, da smo bili za to, naj se šolnina ohrani in uravna; tedaj ste „Narodovci“ proti nam bili in niste o „avtonomiji“ ljudstva govorili. Zdaj ko je s šolnino vred tudi „avtonomija“ proč, zdaj pa hočete zopet „avtonomijo“ ohraniti!

Slednjič tirjamo od „Naroda“, naj nam iz „Gospod.“ številke dokaže, da smo „nasprotniki“ učiteljev, kakor nas ovaja. Slabo mora res stvar stati, če „Nar.“ s takimi lažmi učitelje lovi in proti nam hujska.

(Za *družbo duhovnikov*) so nadalje vplačali: Tutek 26 fl., Slanič 11 fl., Klobasa Fr. 51 fl., Kunej Nep. 11 fl., Kalin Jan. 11 fl., Urek 11 fl., Lempl 11 fl., Skrta 11 fl., Voh Jer. 11 fl., Skuhala Jan. 11 fl., Beljšak 11 fl., Paprej 20 fl., Koren mlš. 11 fl., Kalin Fr. 11 fl., Jeriša 11 fl., Vraz Jož. ml. 70 fl., Matjašič 51 fl., Kocuvan 11 fl., Ostrožnik 11 fl., Sorglehner 11 fl., Kolar 11 fl., Krtna 11 fl., Repič 11 fl., Plešnik 11 fl., Caf 11 fl., Kelemina 20 fl., Hribovšek 11 fl., Sever 11 fl., Naprudnik v pokoju 2 fl., Rozman 100 fl., Wurzer akcijo banke Slovenije.

(*Vabilo*.) V nedeljo t. j. 4. januarja bo de „Bralno društvo“ v učilnici pri Mali nedelji imelo svoj občni shod, h kateremu se vsi udje uljudno vabijo. — Začetek ob 1/2 4 uri popoldné. Odbor.

Poslano.

Od sv. Antona na Pohorju 28. decembra 1873.
Srečna hiša, ktera ima pridnega in skrbnega gospodarja; še bolj srečna je fara, ki za vse dobro svojih faranov vnetega dušnega pastirja ima. — Takega za blagor duš in vse dobro vnetega dušnega pastirja je imela fara sv. Antona že 6 let, namreč čast. gospoda Andreja Repiča kot provizorja. Kdor ve, na kako visokem in težavnem hribu je cerkev sv. Antona, in da smo še le pred par leti nov farovž namesto pogorelega postavili, se mora res čuditi njih vnetosti za lepoto božje hiše. Le po njihovem prigovarjanju in krepki pripomoči smo si v tej kratki dobi 20 centov težki zvon omislili, monštranco za 150 fl., veliki altar in prižnico vnovič pozlatiti dali, in nov tabernakel dobimo v kratkem; 19 podob, ki predstavljajo življenje in čudeže sv. Antona smo dali ponoviti, in namesto neumskih v našem kraju nerazumljivih napisov lepo slovenske napise oskrbeli. Č. gospod Andrej, ki so vse to oskrbeli, ne bodo nikdar pozabljeni pri nas, in še naši potomci se jih bodo s hvaležnostjo spominjali. Z vsemi farani so v najlepši zastopnosti in ljubezni živeli. Vsa fara torej po pravici za njimi žaluje; ker pa iz naših težavnih hribov v boljši kraj med lepe vinske gorice (v Kapele pri Brežicah) pridejo, jim to pač iz srca privošimo, kar si po pravici zaslužijo.

Bog jim naj vse povrne, kar so nam dobrega storili, in jim še veliko let veselih in zdravih daj dočakati! Hvaležni farmani.